

væsenet, der giver et ganske andet billede end det, som ministeren nævner her.

Ministeren undlader altså endnu en gang at besvare det, der er det helt afgørende spørgsmål for mennesker ude i landet: Hvad har konsekvensen for kræftpatienterne været af, at ministeren og Sundhedsstyrelsen og regionerne – altså hele vejen rundt – ikke har samlet det, som ministeren konkluderede på det møde? Ministeren konkluderede, at man nu var klar med første omgang, at man nu var klar med specialeplanlægning på æggestokkræftområdet, at man nu var klar til at samle det på disse fire lokaliteter, i København dog to under én ledelse. Det var præcis sådan, det blev sagt. Hvad har konsekvenserne været? Lad være med at tale uden om det her, men svar dog på spørgsmålet.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg taler aldrig udenom, men altså i forhold til uldne spørgsmål bliver svarene måske også lidt svagere.

Jeg kan sige, at jeg jo ikke kan gå ind i at tale om hypotetiske konsekvenser for hypotetiske patienter, men jeg vil helt generelt gerne slå fast, at grunden til, at jeg arbejder så behårdt for centralisering af akutfunktionerne, er, at vi ved, at øvelse gør mester, og at det giver nogle bedre hospitaler og en højere overlevelseschance. Derfor er jeg også glad for, at vi har foretaget noget samling, men det kan ikke gå hurtigt nok for mig, hvilket jeg også har sagt tidligere i den her debat.

Under forudsætning af at alle flytninger og samlinger foregår fagligt forsvarligt, kan det sådan set kun gå for langsomt. Det her hænger jo også sammen med, at vi bygger for 25 mia. kr. nye sygehuse. Det er, fordi øvelse gør mester, og derfor skal der ske samling for at højne kvaliteten.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Med hr. Jens Peter Vernersens tilladelse har der meldt sig en medspørger, nemlig hr. Flemming Møller Mortensen. Er det i orden, hr. Jens Peter Vernersen?

Hr. Flemming Møller Mortensen som medspørger.

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Øvelse gør mester. Det tror jeg lige var ministerens sidste ord, og der vil jeg bare sige, at det jo lige nøjagtig er det, vi prøver at forfølge her, nemlig at det er det princip, vores offentlige sundhedsvæsen og kræftbehandlingen i Danmark, skal bære præg af.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren. I går fik jeg et svar i brev fra Privathospitalet Hamlet, fordi jeg havde forespurgt om, hvor mange mave-tarm-kræft-operationer de havde foretaget sidste år. De havde foretaget omkring 30 operationer sidste år. Synes ministeren, at det står i forhold til det kunststykke, regionerne derude skal lave og har lavet hen over årene for netop at sikre, at ekspertisen bliver samlet få steder for at sikre patientkvaliteten? Hvordan kan man dog så tillade, at et privat hospital begynder at operere kræftpatienter? Det er fuldstændig i modstrid med det, Sundhedsstyrelsen har meldt ud.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det kvalitetsmæssige niveau fastsættes centralt fra Sundhedsstyrelsens side, og operationer på små offentlige sygehuse eller private sygehuse kan kun tillades, såfremt den behandlende læge har en stor erfaring.

Det kunne jo være – nu kender jeg ikke de konkrete sager – men det kunne jo godt være, at der er tale om en læge, der har sit hovedvirke i det offentlige og dér har skaffet sig en masse erfaring. At han så arbejder over et andet sted, kan jeg sådan set kun være tilfreds med, for så får vi noget ekstra sundhedskapacitet tilført. Det, der er afgørende, er, hvor meget erfaring den pågældende læge har.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:30

Flemming Møller Mortensen (S):

Det her er en rigtig, rigtig spændende sundhedsfaglig diskussion. Hvis sundhedsministeren står her i Folketingssalen og hævder, at det eneste, det drejer sig om, når man taler om høj faglig kvalitet, er, at kirurgen kan sit arbejde, så vil jeg bare sige, at det ikke er det, Sundhedsstyrelsen siger; det er ikke det, de faglige medicin-